

Een kwestie van leren kijken

Vanuit een dakraam wijst Anja Brokers naar één van de hijskranen bij de nieuwbouw in Hengelo. Trots zegt ze: 'Daar ben ik al op geweest. Geweldig was het, met een uniek uitzicht. Je kon het Arkestadion en de kerktoeren van Delden zien. Ik heb er een paar prachtige foto's kunnen maken.'

Anja, project-assistente van de Hengelose nieuwbouw, zou je één van de hoffotografen van deze megaklus mogen noemen. Beroepsfotografe Agnes Booiijk maakt de 'officiële' foto's, Anja die voor intern gebruik. Ze staan bijvoorbeeld op de website. Zo mogelijk maakt ze wekelijks haar rondje, om zo de wording van de nieuwe school voor het nageslacht vast te leggen.

Ze zit er ook met de neus bovenop. Vanaf haar werkplek onder het schuine dak van de 'Paardenstal', het vroegere kantoorgebouw van Stork aan de Lansinkesweg, kijkt ze uit over de nieuwbouw. 'Het is echt een paardenstal geweest', antwoordt ze op de vraag naar de naam. 'Stork maakte gebruik van die dieren. Later is het één van portiersloges geworden. Nu zitten we er met ongeveer 25 mensen.' Ze ondersteunt er de bouwdirectie. 'Hiervoor was ik de secretaresse van Anneke Beukers, tot voor kort directeur van de School voor Technologie in Hengelo. Ik deed dit er toen bij. Daarna ben ik gevraagd om hier helemaal te komen. Nou graag, want het is bijzonder om zo nauw bij de nieuwbouw betrokken te zijn.'

Niet dat het gebouw straks ook een beetje van haar is. 'Dat gevoel heb ik op dit moment niet. Misschien later, als het allemaal klaar is. Dan ben je toch één van de weinigen die de hele bouwgeschiedenis kennen. En ik heb dan natuurlijk alles vastgelegd op foto's, dat scheidt zeker een band.' Ze haalt een kleine kalender voor 2007 op, geïllustreerd met door haar gemaakte bouwfoto's. 'Ik ben laat met fotograferen begonnen', vertelt ze. 'Eerst had ik een klein toestel, maar ik ben er me pas echt voor gaan interesseren toen ik een jaar of vijftien terug een spiegelreflexcamera kocht. Ik heb toen ook een cursus fotografie gevolgd.'

Goede foto

Opmerkelijk genoeg zweert ze bij de aloude, analoge, fotografie. 'Als je analoog werkt, is een goede foto nog écht een goede foto. Misschien mag je het wel handwerk noemen. Bij digitale fotografie kun je achter je pc veel herstellen of bijwerken, dat is toch anders. Misschien dat ik het daarom toch meer als pure fotografie beschouw. Hoewel ik natuurlijk zelf ook digitaal fotografeer.'

Het échte plezier kwam vervolgens in ROC-verband. Anneke Beukers liet een paar foto's van Anja ophangen in de School voor Technologie in Hengelo. Zij kwam ook met het idee om Anja's foto's te gebruiken als kaartjes voor bijzondere gelegenheden. 'Van uiteenlopende zaken. Als iemand een kind had gekregen, kwam er een kaartje met een foto van een knuffelkonijn dat ik zelf in huis heb. Zo zijn er ook kaarten met een zonsondergang en een bommenrij. En een serie die ik op Vlieland heb gemaakt. Tot en met één van een stuk touw in close-up. Want dat vind ik zelf het mooist van deze hobby: je leert anders kijken, je krijgt meer oog voor detail. Fotograferen is een kwestie van leren kijken.'

En vooral een leuke hobby. Zeker, Anja zou graag eens een serie foto's voor een uitgever van kaarten maken. Meer hoeft niet. 'Het zou me anders toch te eenzijdig worden', vindt ze. 'En ik ben er te verlegen voor. Nu is het vrijblijvend, dat heeft zijn charme. Wat er dan nog bijkomt: ik denk dat ik goede foto's maak, maar ik ben niet goed genoeg voor het professionele werk. Niet dat het uitmaakt, ik geniet zo genoeg. Ook van mijn wekelijkse fotoronde hier. Wel vind ik het een leuk idee dat het ROC daar iets mee doet.'

